

Hvad Tienderne angaaer, svares ingen Landsskat heraf, men de $\frac{2}{3}$ Bankrenter af Tienderne indbetales ogsaa som Skat i Statskassen.

Hertil kan endnu føies, at 141 Kald, der ere meget ringe, ere forundte særdeles Lettelse i Skatter, saa at de kun svare 60 Sk. pr. Td. Uger- og Engs-Hartorn og heri erholde de $\frac{2}{3}$ Bankrente af det dem beneficerede Hartorn og Tiende, som skulle indbetales til Banken, liquiderede, eller, forsaavidt Bankrenten overstiger Skatten, Forfjellen contant udbetalt. — Skattens hele Beløb kan herefter anslaaes saaledes:

af 6798 Tdr. Hartorn à 1 Rbd.	6798 Rbd.
af 767 Tdr. Hartorn à 60 Sk.	480 —
$\frac{2}{3}$ Bankrente af Jorder og Tiender	38,266 —
	<hr/>
	45,544 Rbd.

hvorfra imidlertid maa drages Godtgjørelse af de $\frac{2}{3}$ Bankrenter til de særdeles lettede Kald, hvilken Sum vanskeligt kan beregnes, men anslaaes til circa 3000 Rbd.

Derhos har Geistligheden, med Undtagelse af Præsterne i nysnævnte særdeles lettede Kald, selv og uden Erstatning af Statskassen erlagt til Banken de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter af de den beneficerede Jorder og Tiender.

Med det øvrige privilegerede og uprivilegerede Hartorns lige Bessatning maatte det ansees særdeles ønskeligt, om Geistlighedens Hartorn m. v. kunde blive lige beskattet med Landets øvrige Hartorn.

Herved vilde imidlertid Geistligheden komme til, saavidt kan calculeres, at svare følgende Beløb:

Af Hartorn:

Gammelsskat	52,248 Rbd.
Landsskat af 7,565 Tdr. Hartorn à 44 Sk. pr. Td.	3,467 —
	ialt 55,715 Rbd.
Fradrages herfra $\frac{2}{3}$ af Bankhæftelsesrenten af Jorder, som godtgjøres	7,100 —
	bliver igjen 48,600 Rbd.

Af Tiender:

af Præsttendiendende Hartorn circa 320,000 Tdr. à 16 Sk. circa	53,300 Rbd.
af matrifuleret Kongetiende-Hartorn 5,190 Tdr. à 32 Sk.	1,730 —
af matrifuleret Kirketiende-Hartorn 841 Tdr. à 24 Sk.	210 —
af Konge- og Kirketiendende Hartorn ere ca. 50,500 Tdr. à 16 Sk.	8,430 —
	ialt 63,670 Rbd.
Fradrages $\frac{2}{3}$ Bankrente af Tienderne, som maatte godtgjøres ca.	18,400 —
	bliver igjen 45,270 Rbd.
	som tillagt 48,600 —
	<hr/>
	er 93,870 Rbd.

Da det imidlertid ikke kan paalægges Geistligheden, der ofte sidder i noksom ringe Raar, at udrede over dobbelt saameget i Skat, som tidligere, og det paa den anden Side maa ansees ønskeligt, at Hartornets lige Bessatning gjenneføres fuldkomment, synes der nærmest kun at frembyde sig en af tvende Udveje, nemlig enten at paalægge Geistligheden at udrede den forhøiede Skat, og at give de enkelte Embedsmænd Erstatning for hvad de maatte udrede mere end hidtil; men dette maa fraraades paa Grund af Antallet af dem, hvem saadan Erstatning tilkom —, eller at lade Forordningen af 11. September 1822 blive ved Magt for de geistlige Embedsmænd, som for Tiden ere i Embede, men ved indtrædende Vacance lade den forhøiede Skat indtræde, og da give de Kald Erstatning, som ikke kunde bære en saadan Byrde. Dette Sidste medførte imidlertid den Mislighed, at den særegne Bessatning for